15/05/2020

Δημήτριος Πλαπούτας

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Ο Δημήτριος Πλαπούτας γεννήθηκε στις 15 Μαΐου 1786 στην Παλούμπα Αρκαδίας και ήταν δευτερότοκος γιος του κλεφταρματολού Νικόλα – Κόλια Πλαπούτα από τον Σουλιμά Μεσσηνίας. Νεαρότατος έγινε αρματολός και σε ηλικία 17 ετών παντρεύτηκε τη Στεκούλα Κολοκοτρώνη, ανιψιά του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, με τον οποίο ταύτισε τον πολεμικό του βίο και τις πολιτικές του θέσεις.

Το 1811, καταδιωκόμενος από τους Τούρκους, κατέφυγε στα Επτάνησα, όπου υπηρέτησε στον Αγγλικό Στρατό ως λοχαγός. Τον επόμενο χρόνο επέστρεψε στο χωριό και ανέλαβε καπόμπασης στους Δεληγιανναίους. Το 1819 κατέφυγε και πάλι στα Επτάνησα, αφού κατηγορήθηκε για φόνο Τούρκου στην Αλωνίσταινα. Στη Ζάκυνθο μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία.

Κατά την Επανάσταση, επικεφαλής σώματος και υπό τις διαταγές του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, έλαβε μέρος στις περισσότερες επιχειρήσεις (Βαλτέτσι, Λάλα,

Τριπολιτσά, Μανιάκι, Ακροκόρινθος, Πάτρα, Δερβενάκια) και διακρίθηκε για τη φρόνηση και την ανδρεία του. Την πολεμική του δραστηριότητα εξιστορεί στο βιβλίο του «Διορθώσεις και Παρατηρήσεις στην Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης του Σπυρίδωνα Τρικούπη». Το 1823 έλαβε τον βαθμό του στρατηγού και μετά την απελευθέρωση διετέλεσε διοικητής χιλιαρχίας ατάκτων στρατευμάτων και το 1832 στρατηγός.

Μετά τη δολοφονία του Ιωάννη Καποδίστρια διετέλεσε πληρεξούσιος Γόρτυνος στην Ε’ Εθνική Συνέλευση και από τον Απρίλιο μέλος της Διοικητικής Επιτροπής της Ελλάδας. Συμμετείχε στην τριμελή πρεσβεία, που πήγε στο Μόναχο για να προσφέρει στον πρίγκιπα Όθωνα το στέμμα του Βασιλέα των Ελλήνων.

Την περίοδο της Αντιβασιλείας καταδιώχθηκε ως ρωσόφιλος και μαζί με τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη κατηγορήθηκε για απόπειρα ανατροπής του καθεστώτος και εσχάτη προδοσία. Αυτός και ο Κολοκοτρώνης συνελήφθησαν το 1833 και δικάσθηκαν από Στρατοδικείο στο Ναύπλιο («Δίκη Κολοκοτρώνη – Πλαπούτα»). Καταδικάσθηκαν σε θάνατο τον Μάιο του 1834, παρά την αντίδραση των δικαστών Τερτσέτη και Πολυζωίδη. Προ της ογκούμενης λαϊκής οργής, η ποινή τους μετατράπηκε σε 20ετή κάθειρξη, ενώ μετά την ενηλικίωση του Όθωνα, το 1835, αμφότεροι αμνηστεύτηκαν.

Μετά τη δικαστική του περιπέτεια συνέχισε να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο στρατό από διάφορες θέσεις και ονομάστηκε επίτιμος υπασπιστής του Όθωνα (1858). Αναμίχθηκε εκ νέου στην πολιτική και πήρε μέρος στην Εθνοσυνέλευση της 3ης Σεπτεμβρίου (1843-1844) εκπροσωπώντας την Καρύταινα, ενώ διατέλεσε βουλευτής Καρύταινας (1844-1847) και Γερουσιαστής (1847-1862).

Σε μεγάλη ηλικία ξαναπαντρεύτηκε με μια γυναίκα αρκετά μικρότερή του, η οποία του χάρισε τη μοναχοκόρη του Αθανασία. Πέθανε στον οικογενειακό πύργο της Παλούμπας τον Ιούλιο του 1864.

Πηγή: sansimera.gr